

Z á ř í

3. září 2012 začal nový školní rok. Všichni žáci i učitelé pocítovali určité napětí, co asi nový školní rok přinese. Tradičně nejvíce zvědaví byli naši nejmladší žáci. Pro prvňáky i jejich rodiče tímto dnem začíná nová etapa v jejich životě. Kromě slavnostního zahájení školního roku bylo nachystáno pro prvňáčky překvapení. Byl zahájen nový projekt „Můj deváták“. Proto také byli letos devátáci daleko více nervózní než jiné roky. Každý z žáků devátých tříd dostal na starost jednoho nebo dva prvňáky. První školní den starší žáci doprovodili své mladší spolužáky do tříd. V dalších dnech jim byli ráno před vyučováním a po vyučování k dispozici. Pomáhali jim v šatně, při cestě do třídy a odpovídali na jejich všetečné dotazy. Prvňáci se mohli ve škole cítit daleko bezpečněji, nemohli se ve velké budově ztratit a měli velkého kamaráda, na kterého se mohli kdykoli obrátit. Jejich vzájemné přátelství a spolupráce pak pokračovala po celý školní rok.

Tady jsou zážitky devátáků z prvních dnů školního roku:

MŮJ DEVÁŤÁK

Tento školní rok jsme začali netradičně. Nejenže jsme získali místo nejstarších žáků na naší škole, ale byla nám dána i důvěra stát se „ochránci, rádci, pomocníky, kamarády“ našich nejmladších, našich prvňáčků. Naše škola rozjela v tomto školním roce poprvé projekt s názvem „Můj deváták“. Cílem tohoto projektu je usnadnit prvňáčkům nástup do školy a odstranit i bariéry mezi mladšími a staršími žáky. Každý z nás dostal na starosti jednoho až dva prvňáky, které jsme si vyzvedli od rodičů před školou a odvedli je nejprve do šatny a potom do třídy. Naším úkolem bylo nové žáčky naučit se orientovat v budově školy, pomoci jim s přípravou na vyučování, předvést jim, jak ráno používat šatní skříňky, a ukázat jim, kam budou chodit na obědy a kde je družina. První den byl sice poněkud rušnější a velice náročný, nervózní nebyli totiž pouze malí prvňáci a jejich rodiče, ale i my jsme měli strach, zda všechno zvládneme a zda si budeme umět poradit s plačícím dítětem či naopak malým drzounkem. Měli jsme spoustu dotazů, ale naše paní učitelka třídní nám po celou dobu akce „kryla záda“. Zpočátku se před námi styděli, ale nakonec si na nás velice rychle zvykli. Obraceli se na nás s různými dotazy, jako např. kam si schovali ráno klíček od skříňky, kde si zapomněli svůj kufřík s pomůckami do výtvarné výchovy nebo kam si mají dát nové sešity. I my se ale museli vžít do nové role. Ti z nás, kteří nemají doma mladší sourozence a neví, jak se postarat o malé děti, byli často v rozpacích, když je „jejich prvňáček“ chytl za ruku. My už totiž dávno zapomněli, jaké to bylo, když nás naši rodiče poprvé odvedli do školy a my se ocitli v neznámém prostředí a mezi cizími lidmi. Snad jim tento projekt pomůže lépe překonat všechny počáteční obavy a strach ze školy a my jim budeme vhodným příkladem. Vždyť naše

práce s nimi nekončí tímto prvním týdnem, ale i nadále tu budeme pro ně a oni budou mít možnost se s námi setkávat na chodbách naší školy.

Žáci třídy 9. A

Je druhý den školy a my jsme dostali náročný úkol. Každý jsme si vybrali jednoho prvňáčka, tedy někteří i dva, o které se budeme celý týden starat. Dnes to bylo poněkud náročnější, protože jsme je teprve poznávali. Do školy musíme chodit celý týden už na půl osmou, abychom si je vyzvedli. Potom je musíme dovést do šaten a pomoci jim s přezouváním nebo jim pomoci vzít nějaké věci. Poté je odvedeme do tříd, kde jim ještě pomůžeme s čím budou potřebovat a půjdeme do své třídy. Až skončí, znovu si je vyzvedneme a odvádíme na oběd, do družiny nebo do šatny. Potom se s nimi rozloučíme a jdeme zpět do třídy. Z dnešního dne máme dobrý pocit, protože jsme poznali nové děti a učíme se tím zacházet s nimi, do budoucna se nám to myslím bude hodit.

Bára Hlavoňová, Katka Šustrová

Můj první dojem, když jsem potkal dnešní prvňáčky, byl takový, že jsem se sám sebe ptal: Byl jsem doopravdy taky tak malý? Můj nový kamarád z první třídy Dominik je trochu živější, ale poslouchá, kdo mu co říká. Další nový kamarád jménem Štěpán je o moc klidnější než Dominik. Podle mě se stydí. Ale jedno mají společné, jsou slušní.

**Pavel Ouroda
Zpravodaj Rosicka Rosa**

Žáci 1. ročníku se postupně seznamovali se svou paní učitelkou, spolužáky, třídou a novými učebnicemi. V prvním školním týdnu také proběhla akce Bezpečně do školy. Tato akce se konala ve spolupráci s Policií ČR. Pracovníci přišli za žáky do školy a vysvětlili jim, jak se chovat bezpečně na ulici. Společně pak se žáky prošli obvyklé trasy do školy.

Dne 11. září se vybraní žáci zúčastnili projektu Světluška. Tento projekt proběhl ve spolupráci s SVČ Rosice. Cílem projektu je v rámci sbírky ve městě získat finanční prostředky pro nevidomé.

Měsíc září je důležitý také pro žáky 4. a 6. ročníku. V těchto třídách se často formují nové kolektivy, protože přicházejí žáci z okolních škol, a žáci mají nové třídní učitele. Proto jsou pro tyto třídy organizovány adaptační pobyty. Adaptační pobyt pro žáky 6. ročníku proběhl ve dnech 16. - 19. 9. v penzionu Horácko ve Třech studních. Pro žáky připravili program třídní učitelé Mgr. Jana Odehnalová a Mgr. Michaela Hantková spolu s pracovníky ŠPP Mgr. Lenkou Ondráčkovou, Mgr. Eliškou Špačkovou, Mgr. Monikou Štěrbovou a zástupcem ředitele RNDr. Petrem Lukášem. Všechny aktivity směřovaly k posílení soudržnosti třídních kolektivů a budování pravidel, která budou pro všechny platit nejen na pobytu, ale také ve škole. Zkrátka žáci i učitelé zde vytvářeli „ostrov, na kterém jim všem bude dobře“.

V podobném duchu proběhl na stejném místě i adaptační pobyt čtvrtáků. Konal se ve dnech 19. - 22. 9. I tady se žáci se svými třídními učitelkami Mgr. Ivanou Lacinou a Mgr. Stanislavou Žákovou a dalšími pracovníky ŠPP prostřednictvím her učili si navzájem pomáhat a být dobrými kamarády.

ADAPTAČNÍ POBYT

PENZION HORÁCKO, TŘI STUDNĚ – 19. 9. - 22. 9. 2012

Na adaptační pobyt jsme jeli autobusem, počasí nám moc nepřálo. Jela naše třída, třída 4. A, paní učitelky a dva devátáci – Kája a Ondra – ti nám pomáhali s různými aktivitami. Když jsme přijeli, vyráběli jsme si cedulky se jmény, hráli hru a paní učitelka Špačková nám povykládala, jak bude pobyt probíhat. Večer byla diskotéka. Druhý den byl Sykovecký desetiboj, to byla jako olympiáda, odpoledne jsme hráli hry. Třetí den – v pátek – jsme hráli v lese týmovou hru, pak jsme si vyráběli trička a náramek pro kamaráda pro štěstí. Večer byla stezka odvahy. Pokoje byly moc krásné a vařili nám moc dobře – mně to chutnalo. Na každém táboře se hodnotí úklid pokoje, ale nám dávali za úklid obrázky ducháčků – super – já jsem měla čtyři. V sobotu jsme jeli domů. Sice jsem nenapsala všechno, ale to by mně asi upadla ruka. No jinak se mi to moc líbilo a hodně pobyt doporučuji příštím čtvrtákům.

Tereza Jašková, 4.B
Zpravodaj Rosicka Rosa

